

EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE 6/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till kreditinstitutslag och vissa lagar i samband med den

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 24 april 2014 regeringens proposition med förslag till kreditinstitutslag och vissa lagar i samband med den (RP 39/2014 rd) till ekonomiutskottet för beredning.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- äldre regeringssekreterare Miki Kuusinen och lagstiftningsråd Erkki Sarsa, finansministeriet
- lagstiftningsråd Katri Kummoinen, justitieministeriet
- biträdande direktör Marja Nykänen, Finansinspektionen

- utredningschef Anu Raijas, Konkurs- och konsumentverket
- byråchef Jouni Timonen, Finlands Bank
- jurist Pekka Mäki, Helsingfors stad
- chef för juridiska ärenden Markku Koponen och affärsområdesdirektör Tony Vepsäläinen, OP-Pohjola anl
- direktör Reima Letto, Finansbranschens Centralförbund
- verkställande direktör Jaana Anttila-Kangas, Finlands Fastighetsmäklareförbund rf
- sektionschef Vesa Sainio, Försäkrings- och finansrådgivningen
- professor Erkki Kontkanen.

Dessutom har skriftligt yttrande lämnats av

- Genworth Financial — Finland
- professor Olli Mäenpää
- professor Tuomas Ojanen.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås att det stiftas en ny kreditinstitutslag som ersätter den gällande lagen med samma namn. Genom den föreslagna lagen genomförs Europeiska unionens direktiv om kreditinstitut och förordning om kreditinstituts kapitaltäckning, som är baserade på en totalrevidering av det internationella regelverket för banker (den s.k. Basel III-reformen).

Med avvikelse från den gällande lagen föreslås inga bestämmelser om tillsynskrav för kre-

ditinstitut och värdepappersföretag, till den del som det föreskrivs om sådana krav i nämnda förordning.

Det föreslås att lagens innehåll justeras så som direktivet förutsätter när det gäller skyldigheterna i fråga om kreditinstituts administrationssystem, styrningssystem och riskhantering samt i fråga om de krav som i samband med dem ställs på tillsynsmyndighetens bedömning.

Dessutom föreslås det att till lagen i enlighet med direktivet fogas bestämmelser om kontracykliska kapitalbuffertar och om kapitalkonserveringsbuffertar. För kreditinstitut gäller enligt EU:s tillsynsförordning dessutom krav på kärnprimärkapital motsvarande en kapitalkonserveringsbuffert på 2,5 procent och en kontracyklisk kapitalbuffert på 0—2,5 procent av summan av kreditinstitutets enligt EU-förordningen beräknade totala exponering. Finansinspektionens direktion beslutar om den kontracykliska kapitalbufferten utifrån det rådande konjunkturläget.

Vidare föreslås att till lagen i överensstämmelse med direktivet fogas bestämmelser om buffertkrav som ska tillämpas på globalt systemviktiga och andra systemviktiga institut. Kapitalbufferten för globalt systemviktiga institut kan enligt förslaget uppgå till högst 3,5 procent och för andra systemviktiga institut till högst 2 procent av summan av kreditinstitutets i enlighet med EU:s tillsynsförordning beräknade totala exponering. Krav för kapitalkonserveringsbufferten och den kontracykliska bufferten ska, med avvikelse från direktivets bestämmelse om en gradvis övergångsperiod, i sin helhet träda i kraft i början av 2015. Krav för andra systemviktiga kreditinstitut ska träda i kraft i början av 2016 och krav för de globalt systemviktiga kreditinstitut stegvis innan 2019.

Bestämmelserna om administrations- och styrningssystem samt om buffertkrav ska tillämpas också på värdepappersföretag, med undantag för mindre värdepappersföretag som det beskrivs närmare om i EU:s tillsynsförordning.

Enligt lagförslaget ska det kreditbelopp som en kund beviljas för bostadsköp begränsas i förhållande till värdet av kreditsäkerheten, på så

sätt att den maximala belåningsgraden vid köp av en första bostad direkt med stöd av lag får uppgå till högst 95 procent och i fråga om andra lån till 90 procent. Under de förutsättningar som närmare anges i lagen kan Finansinspektionen dessutom sänka den maximala belåningsgraden med högst 10 procentenheter.

Det föreslås att till lagen om Finansinspektionen och till kreditinstitutslagen fogas bestämmelser om administrativa påföljder som Finansinspektionen ska kunna påföra i enlighet med direktivet. Påföljdsavgiftens maximibelopp höjs avsevärt. Påföljdsavgiften för juridiska personer får utgöra högst 10 procent av den totala koncernomsättning och för fysiska personer 5 miljoner euro. Till lagen ska i enlighet med direktivet också fogas bestämmelser om rapportering av överträdelser. I lagen om investeringstjänster föreslås motsvarande ändringar.

Dessutom föreslås att kreditinstitutslagen, lagen om Finansinspektionen, lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, med anledning av rådets förordning om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, ändras så att Finansinspektionen ska sköta sina lagstadgade uppgifter endast till den del som de inte i enlighet med den nämnda förordningen har överförts till Europeiska centralbanken.

Dessutom föreslås i 36 andra lagar tekniska ändringar som är nödvändiga på grund av omstruktureringen av kreditinstitutslagen.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft så snart de antagits och fastställts.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med ett större antal ändringsförslag som främst är av teknisk natur.

Utgångspunkter

Propositionen hänger samman med genomförandet av EU:s nya solvensreglering (tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet). Genom de nya reglerna sätter man i kraft Baselkommiténs globala rekommendation från 2010 om

strängare kapitaltäcknings- och likviditetskrav på kreditinstitut (Basel III-reformen). Syftet är att förbättra kreditinstitutens och värdepappersföretagens förlusttålighet och likviditet. Dessutom lägger de nya EU-bestämmelserna grunden för EU-medlemsländernas makrotillsynspolitik.

Propositionen bygger i allt väsentligt på bestämmelser som direktivet kräver i fråga om fasta och rörliga buffertkrav. Den nya lagstiftningen innebär också förbättring av kreditinstitutens och värdepappersföretagens administration (regler om administrations- och styrsystem, t.ex. om styrelsens sammansättning och i fråga om ledningen om tillförlitlighets- och kompetenskrav, tidsdisposition och ersättningar) och riskhantering samt strängare påföljder i enlighet med EU-regelverket. Exempelvis föreslås det en betydande höjning av den högsta påföljdsavgiften. Det är Finansinspektionen som ansvarar för makrotillsynen, och det är dess direktion som beslutar om behövliga åtgärder (kontracykliska buffertkrav och beslut om lånetak). Dessutom kommer de nationella bestämmelser som överlappar eller står i strid med EU:s tillsynsförordning att utgå.

Direktivet tillåter viss nationell prövningsmån när det gäller att genomföra bestämmelserna. I detta avseende är de viktigaste direktivbestämmelserna de som gäller systemriskbufferten, tidigareläggning av andra krav på kapitalbuffertar, tidigareläggning av bindande likviditetskrav och fallspecifik tillståndsplikt för undantag som tillämpas på medlemskreditinstitut i en sammanslutning. Regeringen har delvis använt sig av den flexibilitet som EU-bestämmelserna medger i fråga om både nivån på skyldigheterna och skyldigheternas ikraftträdande. Det är en väl avvägd helhet, anser ekonomiutskottet. Propositionen främjar en stabil och effektiv marknadstillsyn, men tillåter samtidigt flexibilitet i fråga om de striktaste EU-kraven.

De experter som hördes ställde sig huvudsakligen positiva till regeringens förslag. Mer omfattande teman som tagits upp särskilt är systemriskbufferten, lånetaket och Finansinspektionens informationsskyldighet. Dessa frågor tas upp separat i det följande.

Utskottet föreslår ett stort antal förtydligande ändringar som främst är av teknisk natur. Dessa framgår närmare av detaljmotiveringen.

Systemriskbuffert

Enligt kreditinstitutsdirektivet kan de medlemsstater som så önskar införa en systemriskbuffert bland de övriga nya kapitaltäckningskraven. I praktiken innebär detta en möjlighet att kräva en särskild buffert av aktörerna och att på så sätt försöka minska de långsiktiga strukturella systemriskerna i finanssystemet. Beslutet om införande av en buffert ska fattas av den myndighet som utsetts att ansvara för makrotillsynen. Regeringen föreslår inte att systemriskbufferten ska regleras nationellt.

Sakkunniga har i fråga om detta också framfört att de föreslagna nationella makrotillsynsinstrumenten inte är tillräckliga och att de bör kompletteras med bestämmelser om en systemriskbuffert. Denna ståndpunkt har motiverats bl.a. med den finländska banksektorns relativa storlek och koncentrationsgrad samt dess nära koppling till banksystemen i övriga Norden. Det föreligger en risk för regleringsarbitrage på en integrerad marknad, och således bör reglerna vara så enhetliga som möjligt. Annars är det fara vart att banker med nordisk verksamhet ges tillfälle att överföra den mest riskfyllda verksamheten till länder med de lägsta buffertkraven och kapitalet i sin tur till länder med de högsta buffertkraven. Det är uppenbart att största delen av EU-länderna kommer att införa nationella bestämmelser om möjligheten att inrätta en systemriskbuffert.

Utskottet konstaterar att läget är stabilt för våra kreditinstitut och att det nya EU-regelverket under alla omständigheter via den indispositiva regleringen märkbart kommer att öka kraven på bankernas ekonomiska beredskap. Det finns än så länge ingen samlade analyser av vilka effekter dessa ändringar får totalt sett. Sådana behövs om man vill uppskatta regleringens inverkan på realekonomin. I det aktuella ekonomiska läget är det mer än sedvanligt viktigt att nå ett väl avvägt slutresultat som inte försvagar bankernas utlåningskapacitet ytterligare och

därmed riskerar den ekonomiska utvecklingen generellt. Den finländska banksektorns andel av bruttonationalprodukten är märkbart mindre än i exempelvis Sverige och därför går det inte att direkt sinsemellan jämföra de sätt på vilka olika länder skapar beredskap.

Därför anser utskottet i likhet med regeringen att det är motiverat att i detta skede inte inbegripa bestämmelser om en systemriskbuffert i den nationella lagstiftningen. Däremot måste man noga ge akt på om det ser ut att börja förekomma regleringsarbitrage. Behovet bör bedömas på nytt allt eftersom vi får mer precisa ekonomiska konsekvensbedömningar och uppgifter om marknadsutvecklingen.

Låntetak

Regeringen föreslår bestämmelser om en maximal belåningsgrad (15 kap. 11 § i lagförslag 1), dvs. ett s.k. låntetak, som nationellt instrument för makroekonomisk stabilitet. Syftet är att se till att nya bostadslån inte i något läge växer sig oskäligt stora i förhållande till värdet på ställda säkerheter.

Den som köper bostad första gången ska kunna få lån på upp till högst 95 procent av värdet på säkerheterna, och för andra bostadsköpare ska motsvarande siffra vara 90 procent. Personlig borgen ska inte godkännas som säkerhet. I exceptionella fall ska Finansinspektionen kunna strama upp den maximala belåningsgraden med högst tio procentenheter och införa ytterligare begränsningar för användning av annan säkerhet än realsäkerhet.

Utskottet anser de föreslagna bestämmelserna vara motiverade. Hushållens lånestock har ökat under hela 2000-talet. Skulderna har vuxit klart snabbare än inkomsterna. År 2002 hade bolåntagarna i genomsnitt 120 procent av årsinkomsten i bostadslån, men tio år senare var siffran redan uppe i 180 procent. De föreslagna bestämmelserna kan bidra till att förebygga pris- och skuldbubblor och överhettning på marknaden. Det finns ändå ett behov att noga ge akt på deras effekter bl.a. i det avseendet att de inte gör det oskäligt dyrt att en första bostad, påpekar utskottet. Kravet på att den som köper bostad ock-

så ska ha viss egen finansiering får inte heller leda till en situation där bostadsköparna skaffar självfinansieringsandelen genom att ta ett lån som är betydligt dyrare än bolånet. En sådan utveckling kan snarare leda till en värre skuldsättningsspiral och inte alls motverka den. Den föreslagna lagstiftningen är dock moderat och motsvarar redan i långa stycken bankernas nuvarande praxis, och därmed kan det antas att de eventuella negativa effekterna blir små.

Utskottet anser att det skulle gå att ytterligare effektivisera måluppfyllelsen i fråga om bestämmelserna genom ändringar i systemet för bosparrande (såsom högre åldersgräns) i syfte att göra det mer lockande att spara mer i förväg.

Med tanke på förebyggande av överskuldsättning vill utskottet också påskynda utredningar om möjligheten att införa ett positivt kreditregister.

Finansinspektionens informationsskyldighet

I 3 b § i lagförslag 2 preciseras Finansinspektionens informationsskyldighet. Syftet är att effektivisera informationsutbytet mellan Finansinspektionen och de berörda ministerierna (finansministeriet och social- och hälsovårdsministeriet) i ett läge där en allt större andel av finansmarknadsregleringen bereds av Europeiska centralbanken (ECB) och tillsynsorganen (Europeiska systemrisknämnden och Europeiska tillsynsmyndigheten).

De föreslagna bestämmelserna hänger samman med frågan om de begränsningar som ECB:s och de nämnda organens stränga sekretess¹ innebär för nationell informationsutlämning när det gäller både andra myndigheter och berörda aktörer. Enligt expertyttranden som utskottet fått bör EU-reglerna inte kunna anses begränsa Finansinspektionens möjligheter att lämna ut sekretessbelagd information till andra myndigheter, när informationen uttryckligen hör

¹ Särskilt artikel 37.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, artikel 2 i förordningen om inrättande av Europeiska tillsynsmyndigheten, artikel 70 i förordningen om inrättande av Europeiska bankmyndigheten och artikel 339 i EUF-fördraget.

eller anknyter till den myndighetens ansvarsområde. Däremot har det inte ansetts möjligt att i lag skriva in en skyldighet att ge ut sådana uppgifter till berörda aktörer. Detta beror på att de accentuerade kraven på oavhängighet och opartiskhet som gäller för verksamheten och på sekretessbehovet i de enskilda fallen.

Av denna anledning anser utskottet att de föreslagna bestämmelserna är motiverade. Samtidigt understryker det att utlämnande av information på det sätt som avses i propositionen inte har betydelse bara för de berörda ministerierna utan att det är viktigt att informera om vad som planeras i ett så tidigt skede som möjligt också för att riksdagen i tillräckligt god tid ska få upplysningar när saken är av sådan natur att detta behövs. På samma sätt som tidigare (EkUB 40/2010 rd) poängterar utskottet att Finansinspektionen måste ha nära kontakter också med berörda finansmarknadsaktörer för heltäckande expertsynpunkter.

Detaljmotivering

1. Kreditinstitutslag

10 kap. 4 §. Fastställande av kontracykliska buffertkrav. I denna paragraf föreskrivs det om de allmänna principerna för fastställande av kontracykliska buffertkrav.

Utskottet föreslår en ändring i 4 mom. som innebär att Finansinspektionens beslut om att sänka ett kontracykliskt buffertkrav träder i kraft omedelbart när beslutet har fattats.

10 kap. 7 §. Buffertkrav för globalt systemviktiga institut. I denna paragraf föreskrivs det om de buffertkrav för globalt systemviktiga institut som avses i artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet.

Utskottet har korrigerat ett tryckfel i 3 mom. Korrigeringen påverkar inte den svenska versionen.

I 6 mom. föreslår utskottet en precisering för att tydligare ange momentets informativa natur och det närmare innehållet i det normgivningsbemyndigande som kommissionen har med stöd

av artikel 131.18 i direktivet och som avses i detta moment.

10 kap. 8 §. Buffertkrav för andra systemviktiga institut. I denna paragraf föreskrivs det i överensstämmelse med artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet om buffertkrav för andra systemviktiga institut än de som avses i 7 §.

Utskottet föreslår tillägg av ett nytt 6 mom. som motsvarar artikel 131.8 i direktivet. Detta innebär att 6 och 7 mom. i propositionen blir 7 och 8 mom.

10 kap. 11 §. Exponeringar mot kunder. Paragrafen innehåller bestämmelser om exponeringar mot kunder till den del tillsynsförordningen medger nationell prövningsmån.

Utskottet föreslår att artikelhänvisningen i 3 mom. korrigeras. Ändringen påverkar inte detaljmotiven till paragrafen.

15 kap. 11 §. Maximal belåningsgrad. I denna paragraf regleras bolånetaket i förhållande till lånesäkerheterna.

Utskottet föreslår att 1 mom. ska preciseras genom tillägg av en hänvisning till 7 kap. 7 § 4 punkten i konsumentskyddslagen. Ändringen innebär att man med bostadskrediter i 11 § avser en konsumentkredit för förvärv av aktier eller andelar i sammanslutningar som ger rätt att besitta bostadslägenhet, för förvärv av en bostadsfastighet eller för förvärv av ett sådant bostadshus som är beläget på ett område som besitts med stöd av nyttjanderätt, eller för renovering av en bostadslägenhet, en bostadsfastighet eller ett bostadshus, och där aktier eller andelar som ger rätt att besitta en bostadslägenhet, en bostadsfastighet eller nyttjanderätten till en fastighet lämnas som säkerhet för krediten.

Vidare föreslår utskottet att Finansinspektionens normgivningsbemyndigande i 7 mom. ska preciseras i enlighet med kraven på att delegerad rätt att utfärda föreskrifter ska vara exakt och noga avgränsad.

I fråga om bestämmelserna i 4 mom. om köp av en första bostad påpekar utskottet att en situation där flera personer gemensamt köper en bostad som ställs som lånesäkerhet kan momentet

tillämpas om minst en av dem köper bostad första gången.

Dessutom fäster utskottet uppmärksamhet vid att det beslut som avses i paragrafen - liksom även sådana beslut om att ställa eller ändra kontracykliska buffertkrav som avses i 10 kap. och som fattas i samma ordning - till sin natur är utövande av lagstiftningsbehörighet och inte fattande av förvaltningsbeslut. Med andra ska besluten tas fram med iakttagande av samma principer bl.a. i fråga om hörande som när Finansinspektionens bereder föreskrifter. Dessutom måste man beakta vad de föreslagna bestämmelserna föreskriver särskilt. Den föreslagna ändringen hindrar inte Finansinspektionen att utfärda andra rekommendationer och tolkningar om tillämpningen av paragrafen.

Utskottet understyrker att avsikten med den föreslagna bestämmelsen inte är att ändra de allmänna kraven på kreditgivare i konsumentskyddslagen, såsom kreditgivarens skyldighet att bedöma konsumentens kreditvärdighet och att följa god kreditgivningssed.

23 kap. 3 §. Övriga övergångsbestämmelser. Paragrafen innehåller övergångsbestämmelser.

Utskottet föreslår tillägg av ett nytt 1 mom. Enligt det ska den upphävda kreditinstitutslagens bestämmelser om ägartillsyn och koncessioner ska tillämpas tills tillsynen över att dessa bestämmelser följs överförs till Europeiska centralbanken i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (SSM-förordningen).

I och med tillägget blir propositionens 1—4 mom. 2—5 mom.

2. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen

Ingressen. Hänvisningarna i den finska språkversionen till momenten i 26 § har rättats till så att de motsvarar den föreslagna paragrafändringen. Detta påverkar inte den svenska versionen.

5. Lag om ändring av sparbankslagen

Ingressen. Utskottet har gjort en precisering i fråga om de bestämmelser som ska upphävas. Eftersom 7 kap. enligt förslaget ska upphävas måste också 129 § upphävas. På sådan kreditgivning som avses i den paragrafen gäller därefter bara bestämmelserna om kreditgivning till den närmaste kretsen i 15 kap. 13 § i lagförslag 1.

Ikraftträdandebestämmelsen. Utskottet föreslår att hänvisningen i ikraftträdandebestämmelsen skrivs på samma sätt som ingressen.

7. Lag om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

Ingressen. Utskottet föreslår tillägg av nya 21 a och 21 b § och att rubriken för 21 § ändras. Således behöver ingressen ändras i enlighet med det.

17 §. Styrning av sammanslutningen. Utskottet föreslår tillägg av en hänvisning till den nya 21 a §, som liksom 21 § innehåller bestämmelser om undantag från reglerna i 17 §.

21 §. Medlemskreditinstitutens kapitalbas. Utskottet föreslår en klarare struktur på de föreslagna bestämmelserna. Det innebär att de föreslagna 21 § och 23 § 2 mom. delas upp i tre olika paragrafer. Syftet är att bl.a. att tydligare peka på lagens syfte att samordna artikel 21 i det nya kreditinstitutsdirektivet och artikel 10 i EU:s tillsynsförordning. I tillsynsbemyndigandena beaktas redan nu att tillämpningen av de föreslagna bestämmelserna på sammanslutningen av andelsbanker kommer att överföras till Europeiska centralbanken den 4 november 2014.

I överensstämmelse med EU:s tillsynsförordning kommer tillämpning av undantag från de kvantitativa finansiella kraven enligt paragraferna att kräva Finansinspektionens tillstånd i enlighet med artikel 10 i förordningen. Samtidigt är det meningen att den gällande lagens huvudsakliga innehåll ska bevaras i enlighet med artikel 21 i kreditinstitutsdirektivet. Därför föreslås

det att centralinstitutet även fortsättningsvis ska få bevilja medlemskreditinstitutet undantag från de finansiella kraven, men ett krav för att regeln ska kunna tillämpas blir hädanefter att Finansinspektionen tillåter detta. Tillstånd ska medges om sammanslutningen uppfyller kraven på administration, intern kontroll, riskhantering och enhetliga redovisningsprinciper. Dessutom får Finansinspektionen liksom den nämnda förordningsartikeln nämner medge mer omfattande undantag än i den föreslagna bestämmelsen. Då måste det emellertid finnas särskilda skäl, exempelvis tillräckliga arrangemang på sammanslutningsnivå för att vid behov kunna skjuta till kapital till enskilda medlemskreditinstitut.

Utskottets ändring innebär att 21 § kommer att innehålla bestämmelser om undantag som gäller medlemskreditinstitutens kapitalbas och stora exponeringar, medan de nya 21 a och 21 b § reglerar undantagen som gäller medlemsinstitutens likviditet respektive offentliggörande av information om medlemsinstitutens finansiella ställning, motsvarande 23 § 2 mom. i propositionen. Vidare föreslår utskottet vissa ändrade ordalydelser som inte påverkar sakinnehållet.

Den bestämmelse som för närvarande finns i en förordning av finansministeriet, dvs. att begränsningar av exponeringar inte ska tillämpas i situationer där sammanslutningens centralinstitut placerar medlemsinstitutens extra likviditet på marknaden, ska enligt utskottets förslag tas in i lagen. Dessutom ska bestämmelsen ändras så att den också gäller placering av likvida tillgångar inom sammanslutningen.

Utöver dessa ändringar föreslår utskottet att paragrafrubriken ska motsvara det ändrade innehållet.

21 a §. Medlemskreditinstitutens likviditet. (Ny) Enligt vad som sägs ovan föreslår utskottet en klarare strukturering av bestämmelserna genom ändringarna i 21—21 b och 23 §.

Den nya 21 a § innehåller bestämmelser om tillämpliga undantag på medlemsinstitutens likviditet, huvudsakligen på motsvarande sätt som i 21 §. Paragrafen ligger i linje med regeringens avsikt, men lagen blir klarare med separata de-

taljerade bestämmelser. Centralinstitutet föreslås kunna tillåta att ett kreditinstitut helt ska undantas från tillämpningen av likviditetskraven i EU:s tillsynsförordning, eftersom medlemskreditinstitutet med stöd av lagen svarar direkt för varandras skulder. Därför räcker det att de kvantitativa likviditetskraven tillämpas bara på sammanslutningsnivå.

21 b §. Skyldighet att offentliggöra information om medlemskreditinstitutens finansiella ställning. (Ny) Enligt vad som sägs ovan föreslår utskottet en klarare strukturering av bestämmelserna genom ändringarna i 21—21 b och 23 §. Den nya 21 b § innehåller bestämmelser om undantag när det gäller att offentliggöra information om medlemsinstitutens finansiella ställning, på motsvarande sätt som i 21 §.

Till sitt innehåll motsvarar paragrafen 23 § 2 mom. i propositionen, men utöver det föreslår utskottet tillägg av möjligheten enligt artikel 10 i EU:s tillsynsförordning att avvika från den informationsskyldigheten i fråga om värdepapperisering som avses i artikel 409 i den förordningen. Detta på samma villkor som i fråga om kraven i 21 och 21 a §.

22 §. Tillämpning av vissa bestämmelser i kreditinstitutslagen. Utskottet föreslår en ändring i 1 mom. Enligt den ska Finansinspektionen vid behov kunna kräva att medlemskreditinstitutet regelbundet ska lämna den information som avses i 11 kap. 1 § i kreditinstitutslagen direkt till inspektionen. Den föreslagna bestämmelsen kommer också att täcka in skyldigheten till regelbunden rapportering enligt EU:s tillsynsförordning, inklusive rapporteringsskyldigheten i fråga om likviditet enligt del sex i förordningen och rapporteringsskyldigheten i fråga om brutto-soliditetsgraden enligt del sju i förordningen.

Genom den föreslagna ändringen blir det möjligt minska den administrativa börda som separat tillsyn över medlemskreditinstitutet innebär både för institutets själva och för Finansinspektionen. Samtidigt ser man till att Finansinspektionen får all den information den behöver för tillsynen.

23 §. *Undantag som gäller riskhanteringen i medlemsföretag.* Utskottet föreslår att paragrafen ändras på det sätt som nämns under 21 § ovan. Syftet är att göra bestämmelserna överskådligare. Dessutom ändras paragrafrubriken så att den bättre stämmer överens med innehållet.

Utskottet frångår propositionen i det avseendet att undantag inte ska kunna medges från bestämmelserna i 7 kap. om förvaltningen av kreditinstitut i den föreslagna kreditinstitutslagen (lagförslag 1). Anledningen är å ena sidan att det alltid är motiverat att tillämpa en del av bestämmelserna i det kapitlet också på medlemskreditinstitut och å andra sidan att kapitlet under alla omständigheter måste tillämpas i enlighet med den där beskrivna proportionalitetsprincipen.

Paragrafens 2 mom. blir såsom tidigare sagts en ny 21 b §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelsen. Utskottet föreslår en övergångsbestämmelse som gäller de ändrade 17, 21—21 b och 23 §.

10. Lag om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank

Ingressen. Utskottet föreslår ändring av ingressen i enlighet med de ändringar som regeringen föreslår i själva lagen.

13. Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

21 §. *Exponeringar mot kunder.* Utskottet föreslår att paragrafen ändras i enlighet med vad som avses i propositionen, dvs. så att det tydligare framgår att man på ett konglomerats exponeringar till alla delar tillämpar samma principer som på kreditinstitutens finansiella företagsgrupper och att man genom förordning av finansministe-

riet får utfärda bestämmelser om undantag också från begränsningar som gäller konglomeratens exponeringar.

14. Lag om ändring av lagen om investerings-tjänster

1 kap. 12 a §. *Ledning och verkställande ledning.* Bestämmelsen har preciserats så att den motsvarar terminologin i lagen i övrigt, dvs. begreppet "värdepappersföretag" används i stället för "företag".

18. Lag om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Ingressen. Utskottet föreslår att omnämmandet av tillägg av 6 a § ska utgå ur ingressen.

22 kap. 6 a §. *Brott mot bestämmelserna om förvärv och avyttring av AIF-förvaltares, förvaringsinstituts och särskilda förvaringsinstituts aktier.* Den föreslagna bestämmelsen gäller bötesstraff.

Den står i strid med motsvarande reglering som föreslås i kreditinstitutslagen (lagförslag 1) och lagen om investeringstjänster (lagförslag 14). I de lagarna föreslås påföljden för ett förfarande som avses i 6 a § bli påföljdsavgift. Utskottet föreslår således att 6 a § stryks.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 3, 4, 6, 8, 9, 11, 12, 15—17 och 19—39 utan ändringar och

godkänner lagförslag 1, 2, 5, 7, 10, 13, 14 och 18 med ändringar (*Utskottets ändringsförslag*).

*Utskottets ändringsförslag***1.****Kreditinstitutslag**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I	4 kap.
RÄTT ATT BEDRIVA KREDITINSTITUTS- VERKSAMHET	Beviljande och återkallande av koncession samt begränsning av affärsverksamhet
1 kap.	1—9 §
Allmänna bestämmelser	5 kap.
1—4 § (Som i RP)	Allmänna förutsättningar för affärsverksam- het
<i>Definitioner</i>	<i>Tillåten affärsverksamhet</i>
5—20 § (Som i RP)	1—7 § (Som i RP)
2 kap.	<i>Allmänna förutsättningar för tillsyn över verk- samheten</i>
Rätt till kreditinstitutsverksamhet och annan upplåning hos allmänheten	8—15 § (Som i RP)
1—4 § (Som i RP)	<i>Beredskap för undantagsförhållanden</i>
3 kap.	16 och 17 § (Som i RP)
Rätt att äga aktier eller andelar i kreditinsti- tut	6 kap.
1 och 2 § (Som i RP)	Filialetablering, tillhandahållande av tjäns- ter i Finland samt flyttning av säte till utlan- det
	1—6 § (Som i RP)

AVDELNING II

FÖRVALTNING OCH STYRNING

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1—7 §
(Som i RP)

8 kap.

Ersättningar

1—16 §
(Som i RP)

AVDELNING III

FINANSIELL STÄLLNING

9 kap.

Riskhantering

1—24 §
(Som i RP)

10 kap.

Finansiella förutsättningar

Allmänna kapitalbaskrav

1 och 2 §
(Som i RP)

Buffertkrav

3 §
(Som i RP)

4 §

Fastställande av kontracykliska buffertkrav

(1—3 mom. som i RP)

Ett kontracykliskt buffertkrav träder i kraft tolv månader efter beslutet, om inte Finansinspektionen av särskilda skäl bestämmer en tidigare tidpunkt för ikraftträdandet. *Ett beslut om att sänka ett kontracykliskt buffertkrav träder dock i kraft omedelbart.*

(5—8 mom. kuten HE)

5 och 6 §
(Som i RP)

7 §

Buffertkrav för globalt systemviktiga institut

(1 och 2 mom. som i RP)

(3 mom. som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

(4 och 5 mom. som i RP)

De principer som ska tillämpas när de kreditinstitut som avses i denna paragraf identifieras anges genom förordning av Europeiska kommissionen (utesl.).

8 §

Buffertkrav för andra systemviktiga institut

(1—5 mom. som i RP)

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i denna paragraf gäller följande:

1) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 7 § 2 mom. eller 2 mom. i denna paragraf till ett kreditinstitut (**moderföretag**) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut som avses i 7 § eller i denna paragraf, ska det ha kärnprimärkapital minst till ett belopp som motsvarar det på moderföretaget tillämpliga konsoliderade kapitalkravet eller till ett belopp som minst motsvarar en procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, beroende på vilket som är större,

2) om ett kreditinstitut är ett dotterföretag enligt 3 mom. till ett kreditinstitut (**moderföretag**) som beviljats auktorisation i en annan EES-stat och som motsvarar ett kreditinstitut enligt denna paragraf, ska det ha konsoliderat kärnpriärkapital minst till ett belopp som motsvarar det på moderföretaget tillämpliga konsoliderade kapitalkravet eller till ett belopp som minst motsvarar en procent av kreditinstitutets totala riskvägda exponeringsbelopp, beroende på vilket som är större. (Nytt 6 mom.)

(7 och 8 mom. som 6 och 7 mom. i RP)

9 och 10 §
(Som i RP)

Övriga krav på finansiell ställning

11 §

Exponering mot kunder

(1 och 2 mom. som i RP)

Undantag som avses i artikel 493.3 c i EU:s tillsynsförordning kan endast med Finansinspektionens tillstånd tillämpas på exponeringar mot kreditinstitutets moderföretag eller mot övriga dotterföretag till moderinstitutet.

12 §
(Som i RP)

Närmare bestämmelser

13 §
(Som i RP)

11 kap.

Tillsyn över finansiell ställning

Uppföljning av finansiella verksamhetsförutsättningar

1—11 §
(Som i RP)

Tillsynens offentlighet och tillsynssamarbete

12—15 §
(Som i RP)

Närmare bestämmelser

16 §
(Som i RP)

12 kap.

Bokslut, delårsrapport och revision

1—15 §
(Som i RP)

13 kap.

Säkerhetsfond

1—10 §
(Som i RP)

AVDELNING IV

KUNDSKYDD OCH FÖRFARANDET VID KUNDTRANSAKTIONER

14 kap.

Insättningsgaranti

1—22 §
(Som i RP)

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

1 §
(Som i RP)

Marknadsföring och avtalsvillkor

2 och 3 §
(Som i RP)

Mottagande av inlåning

4—10 §
(Som i RP)

Utlåning

11 §

Maximal belåningsgrad

Ett kreditinstitut får (*utesl.*) bevilja i 7 kap. 7 § 4 punkten i konsumentskyddslagen (38/1978) avsedda bostadskrediter upp till den maximala belåningsgraden enligt denna paragraf. Med **belåningsgrad** avses i denna paragraf kreditens belopp i förhållande till det verkliga värdet av säkerheterna för krediten vid den tidpunkt då krediten beviljades.

(2—6 mom. som i RP)

Finansinspektionen får meddela (*utesl.*) föreskrifter om *hur de säkerheter som avses i denna paragraf och deras verkliga värde ska bestämmas och om sådana särskilda situationer där ett kreditinstitut får avvika från begränsningarna i 3 och 4 mom.*

12 och 13 §
(Som i RP)

Bankhemlighet och kundkontroll

14—19 §
(Som i RP)

AVDELNING V

UTLÄNDSKA KREDITINSTITUTS VERKSAMHET I FINLAND

16 kap.

Utländska EES-kreditinstituts filialetablering och tillhandahållande av tjänster i Finland

1—4 §
(Som i RP)

17 kap.

Tredjeländers kreditinstituts rätt att etablera filialer och öppna representationer i Finland

1—7 §
(Som i RP)

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

1—13 §
(Som i RP)

19 kap.

Omstrukturerings och avveckling av utländska kreditinstitut

1—9 §
(Som i RP)

AVDELNING VI

PÅFÖLJDER

20 kap.

Administrativa påföljder

1 och 2 §
(Som i RP)

21 kap.

Skadestånds- och straffbestämmelser

1—4 §
(Som i RP)

22 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 och 2 §
(Som i RP)

AVDELNING VII

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

23 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1 och 2 §
(Som i RP)

3 §

Övriga övergångsbestämmelser

Den upphävda kreditinstitutslagens 22—29 och 40—43 § ska tillämpas i stället för 3 och 4 kap. i denna lag tills ECB övertar de tillsynsuppgifter som gäller de bestämmelserna, i enlighet med artikel 33.2 eller 33.3 i SSM-förordningen. (Nytt 1 mom.)

(2—5 mom. som 1—4 mom. i RP)

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 65 § 4 mom.,

(Som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

(Som i RP. Utskottets ändringsförslag påverkar inte den svenska texten.)

fogas till 3 § 3 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, en ny 12 punkt, till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1360/2010, 194/2011 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 10 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 752/2012, en ny 6 punkt, till 32 a sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 170/2012, ett nytt 5 mom. till 32 c sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 207/2009 och 170/2014, ett nytt 4 mom., till 38 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 254/2013 och 170/2014, ett nytt 5 mom., till 42 §, sådan den lyder i lag 752/2012, ett nytt 4 mom., till lagen en ny 42 a §, till 71 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 194/2011, 752/2012, 254/2013 och 593/2013, en ny 13 punkt och till lagen en ny 71 a § som följer:

3—3 b, 4, 10, 26, 27, 32 a—32 c, 38, 40—43, 44
a, 52, 60—62, 65, 65 a, 65 c, 66, 71 och 71 a §
(Som i RP)

Ikraftträdande
(Som i RP)

5.

Lag

om ändring av sparbankslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sparbankslagen (1502/2001) 7 kap. *och* 129 §,
ändras 1 § 2 mom., 40 h § 1—2 mom., 40 i §, 41 §, 41 a § och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §,
87 i § 6 mom., 87 j § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., 108 §, 120 § 1 mom. och 122 § 2 mom., det in-
ledande stycket i 124 §, samt, 125 och 127 §,
av dem 1 § 2 mom., 106 §, 107 § 1 mom., och det inledande stycket i 124 §, sådana de lyder i lag
123/2007, 40 h § 1—2 mom. och 40 i § sådana de lyder i lag 1066/2006, 41 § sådan den lyder i la-
garna 123/2007 och 1423/2007, 41 a och 62 §, 69 § 2 mom., 78 § 3 mom., 82 §, 87 j § 2 mom., 120 §
1 mom., 122 § 2 mom. och 125 § sådana de lyder i lag 1423/2007, 87 i § 6 mom. sådant det lyder i lag
762/2012 samt 108 § sådan den lyder i lag 590/2003, som följer:

1, 40 h, 40 i, 41, 41 a, 62, 69, 78, 82, 87 i, 87 j,
106, 107, 108, 120, 122, 124, 125, och 127 §
(Som i RP)

(1 mom. som i RP)
Det 7 kap. som upphävs genom denna lag ska
dock tillämpas till den 30 juni 2015.

7.

Lag

om ändring av lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010) 1 §, 9 § 1 och 4 mom., 13 §
1 mom., 17 § 1 mom., samt 18, 19, 21—23 § samt 38 och 39 §, av dem 1 § sådan den lyder i lag
425/2013 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2010, samt

fogas till 17 § ett nytt 3 mom., *till lagen nya* 21 a och 21 b § och till 32 § ett nytt 6 mom. som följer:

1, 9 och 13 §
(Som i RP)

17 §

Styrning av sammanslutningen

Centralinstitutet styr sammanslutningens verksamhet. Centralinstitutet ska för trygghet av medlemsföretagens likviditet och kapitaltäckning ge medlemsföretagen anvisningar om kvalitativa krav och riskhantering, tillförlitlig förvaltning och intern kontroll samt om enhetliga redovisningsprinciper för upprättandet av sammanslutningens konsoliderade bokslut. I de anvisningar som avses i denna paragraf ska 7—9 och 12 kap. i kreditinstitutslagen beaktas. Till den del som de anvisningar som avses i detta moment tillämpas på ett medlemskreditinstitut, på vilket tillämpas undantag som avses i 21 och 21 a §, ska Finansinspektionen på förhand godkänna anvisningarna. Centralinstitutet kan dessutom i enlighet med sina stadgar för medlemskreditinstituten fastställa allmänna principer för verksamhet som är av betydelse för sammanslutningen.

— — — — —
(3 mom. som i RP)

18 och 19 §
(Som i RP)

21 §

Medlemskreditinstitutens kapitalbas

Finansinspektionen får ge centralinstitutet tillstånd att besluta att dess medlemskreditinstitut får undantas från tillämpningen av de bestämmelser i 10 kap. i kreditinstitutslagen och i delarna två—fyra i EU:s tillsynsförordning som gäller kapitalbaskrav på kreditinstitut. Finansinspektionen ska ge ett tillstånd som avses i detta moment om centralinstitutet uppfyller kraven i 17 § och i de föreskrifter som inspektionen meddelar med stöd av den paragrafen. (Nytt 1 mom.)

Centralinstitutet får inte bevilja sådana medlemskreditinstitut undantag enligt 1 mom. som avsevärt eller upprepade gånger försummat att följa centralinstitutets anvisningar enligt 17 § eller att fullgöra sina skyldigheter enligt 23 § eller enligt ett tillstånd som Finansinspektionen beviljat med stöd av den paragrafen. (Nytt 2 mom.)

Centralinstitutet får bevilja undantag enligt 1 mom. för högst tre år i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa undantaget, om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §. (2 mom. i RP)

Ett medlemskreditinstitut som 1 mom. tillämpas på ska (utesl.) ha minst en kapitalbas som motsvarar 80 procent av det sammanräknade beloppet av de kapitalbaskrav som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen. (3 mom. i RP)

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får beloppet på exponeringen enligt del fyra i EU:s tillsynsförordning inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Om kundföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag, får exponeringen inte överstiga 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas eller, om denna är mindre än 240 miljoner euro, mer än ett belopp som kreditinstitutet fastställt internt och som inte får överstiga 240 miljoner euro eller 100 procent av kreditinstitutets kapitalbas. Finansinspektionen kan av särskilda skäl bevilja ett kreditinstitut tillstånd att avvika från den sistnämnda gränsen. Med exponering mot kreditinstitut eller värdepappersföretag avses vid tillämpningen av detta moment också exponering mot en sådan grupp av kunder som omfattar minst ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Vid tillämpningen av detta moment får emellertid den sammanlagda exponeringen mot andra kunder som hör till denna grupp än kreditinstitut eller värdepappersföretag inte överskrida 40 procent av kreditinstitutets kapitalbas. På beräkning av den begränsning som avses i detta moment tillämpas 10 kap. 11 § 3 mom. i kreditinstitutslagen. Bestämmelserna i det momentet

om exponering mot kreditinstitut och finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitutet tillämpas också på exponering mot företag som hör till samma sammanslutning som medlemskreditinstitutet. Om ett medlemskreditinstituts exponering bygger på att likviditeten för de medlemskreditinstitut som hör till sammanslutningen förvaltas centralt, får man med centralinstitutets samtycke helt eller delvis låta bli att tillämpa de begränsningar som gäller stora exponeringar. På samtycket tillämpas 2 och 3 mom. (4 mom. i RP)

Om 1 mom. tillämpas på ett medlemskreditinstitut får institutet inte placera mer än ett belopp som motsvarar 25 procent av kreditinstitutets kapitalbas i investeringar som avses i artikel 89 i EU:s tillsynsförordning. Medlemskreditinstitutet får ha sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 75 procent av dess kapitalbas i investeringar som avses i 1 mom. (5 mom. i RP)

Finansinspektionen får på ansökan av centralinstitutet av särskilda skäl ge tillstånd att helt eller delvis avvika från begränsningarna i 4–6 mom. (Nytt 7 mom.)

Vad som i denna paragraf föreskrivs om krav på medlemskreditinstituts finansiella ställning tillämpas också på motsvarande konsoliderade krav på medlemskreditinstitut. (6 mom. i RP)

21 a § (Ny)

Medlemskreditinstitutens likviditet

Finansinspektionen får ge centralinstitutet tillstånd att besluta att dess medlemskreditinstitut ska undantas från tillämpningen av de bestämmelser i del sex i EU:s tillsynsförordning och i med stöd av den antagna EU-rättsakter som gäller krav på kreditinstitutens likviditet.

Finansinspektionen ska ge tillstånd enligt 1 mom. om centralinstitutet uppfyller kraven i 17 § och i de föreskrifter som inspektionen meddelat med stöd av den paragrafen och om de till sammanslutningen hörande företagens likvida tillgångar för att täcka de likviditetskrav som avses i EU:s tillsynsförordning i tillräcklig utsträckning omedelbart kan överföras till ett så-

dant medlemskreditinstitut som inte klarar av sina åtaganden.

Centralinstitutet får inte bevilja sådana medlemskreditinstitut undantag enligt 1 mom. som försummar att följa centralinstitutets anvisningar enligt 17 § eller att fullgöra sina skyldigheter enligt 23 § eller enligt ett tillstånd som Finansinspektionen beviljat med stöd av den paragrafen, när förummelsen inte är ringa.

Centralinstitutet får bevilja undantag enligt 1 mom. för högst tre år i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa undantaget, om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §.

Vad som ovan i denna paragraf föreskrivs om krav på medlemskreditinstituts finansiella ställning tillämpas också på motsvarande konsoliderade krav på medlemskreditinstitut.

21 b § (Ny)

Skyldighet att offentliggöra information om medlemskreditinstitutens finansiella ställning

På medlemskreditinstitut ska inte tillämpas vad som föreskrivs i del åtta i EU:s tillsynsförordning. Ett medlemskreditinstitut ska dock i enlighet med den förordningen offentliggöra åtminstone följande information:

- 1) att medlemskreditinstitutet hör till sammanslutningen av inlåningsbanker,
- 2) vilket centralinstituts bokslut som innehåller uppgifter om sammanslutningens solvens,
- 3) det belopp varmed kapitalkravet underskrider respektive i 21 § nämnda kapitalkrav enligt kreditinstitutslagen och annan information om tillämpning av undantag som avses i 21 och 21 a § i denna lag på medlemskreditinstitutet.

Finansinspektionen får ge centralinstitutet tillstånd att besluta att dess medlemskreditinstitut ska undantas från tillämpningen av bestämmelserna om offentliggörande av information om ett kreditinstituts överförda kreditrisk i artikel 409 i EU:s tillsynsförordning. Finansinspektionen ska ge ett sådant tillstånd, om centralinstitutet uppfyller kraven i 17 § och i de föreskrif-

ter som inspektionen meddelat med stöd av den paragrafen.

Centralinstitutet får inte bevilja sådana medlemskreditinstitut undantag enligt 2 mom. som avsevärt eller upprepade gånger försummat att följa centralinstitutets anvisningar enligt 17 § eller att fullgöra sina skyldigheter enligt 23 § eller enligt ett tillstånd som Finansinspektionen beviljat med stöd av den paragrafen.

Centralinstitutet får bevilja undantag enligt 2 mom. för högst tre år i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa undantaget, om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §.

22 §

Tillämpning av vissa bestämmelser i kreditinstitutslagen

Ett medlemskreditinstitut ska inte lämna den information som avses i 11 kap. 1 § i kreditinstitutslagen till Finansinspektionen utan i stället till centralinstitutet så som föreskrivs i den paragrafen, om inte Finansinspektionen särskilt beslutar något annat.

(2 mom. som i RP)

23 §

Undantag som gäller riskhanteringen i medlemsföretag

Finansinspektionen får ge centralinstitutet tillstånd att besluta att dess medlemskreditinstitut eller företag i institutens finansiella företagsgrupp helt eller delvis ska undantas från tillämpningen av vad som i (utesl.) 9 kap. i kreditinstitutslagen och i EU:s tillsynsförordning föreskrivs om kreditinstituts och till dess finansiella företagsgrupp hörande företags (utesl.) kvalitati-

va riskhantering. Finansinspektionen ska ge ett tillstånd som avses i detta moment om centralinstitutet uppfyller kraven i 17 § och i de föreskrifter som inspektionen meddelat med stöd av den paragrafen.

(2 mom. i RP utesl.)

Centralinstitutet får inte bevilja undantag enligt 1 mom. till ett medlemskreditinstitut som avsevärt eller upprepade gånger har försummat att iaktta centralinstitutets anvisningar enligt 17 § eller att fullgöra sina skyldigheter enligt 23 § eller enligt ett tillstånd som Finansinspektionen beviljat med stöd av den paragrafen. (Nytt 2 mom. som 3 mom. i RP)

Centralinstitutet får bevilja undantag enligt 1 mom. för högst tre år i sänder. Centralinstitutet ska på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen återta eller begränsa undantaget om medlemskreditinstitutet avsevärt eller upprepade gånger försummar att följa anvisningar som centralinstitutet gett med stöd av 17 §. (Nytt 3 mom.)

32, 38 och 39§
(Som i RP)

Ikraftträdande

(1 mom. som i RP)

Centralinstitut som har koncession när denna lag träder i kraft ska inom sex månader efter lagens ikraftträdande ge medlemsföretagen de anvisningar som avses i 17 § och anmäla dem till Finansinspektionen. Senast sex månader efter det att den mottagit anmälan ska inspektionen fatta beslut enligt 21, 21 a, 21 b och 23 §. På medlemskreditinstitut tillämpas 21 och 23 § sådana de lyder när denna lag träder i kraft tills Finansinspektionen fattat det beslut som avses i detta moment eller, om centralinstitutet inte har gjort anmälan enligt detta moment inom den tid som föreskrivs i detta moment, tills tidsfristen går ut. (Nytt)

10.

Lag**om ändring av 26 § i lagen om Finlands Bank**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands Bank (214/1998) *rubriken för 26 § samt 26 § 4 mom., av dem 26 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1243/2011, som följer:*

26 §
 (Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen
 (Som i RP)

13.

Lag**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 22 §, sådan den lyder i lag 1362/2010, samt
ändras 2 § 1 mom. 1 punkten, 3 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § a och h punkten, 21 §, 28 § 2 mom. och 31 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. samt 35 § 1 mom., sådana de lyder, 2 § 1 mom. 1 punkten, 4 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 § a punkten och 28 § 2 mom. i lag 132/2007, 3 § 3 mom. 1 punkten och 35 § 1 mom. i lag 763/2012, 18 § h punkten i lag 174/2014, 21 § i lag 1362/2010, 31 § 1 mom. 2 punkten i lag 886/2008 samt 31 § 2 mom. i lag 984/2013, som följer:

2—4, 17 och 18 §
 (Som i RP)

utfärda förordning. På konglomerat som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i denna lag ska dessutom tillämpas 19 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

21 §

Exponeringar mot kunder

På ett konglomerats exponeringar ska tillämpas vad som i *EU:s tillsynsförordning* och 10 kap. 11 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om konsoliderade exponeringar mot *kunder*, rapportering och finansministeriets bemyndigande att

28, 31 och 35 §
 (Som i RP)

Ikraftträdande
 (Som i RP)

14.

Lag**om ändring av lagen om investeringstjänster**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om investeringstjänster (747/2012) 16 kap. 5 och 6 §,

ändras 1 kap. 4 § 1 mom., 8 § 3 och 4 punkten, 12 § samt 16 § 2 mom., 6 kap. 2—4 §, 7 kap. 2 § 1 och 2 mom., rubriken för 8 § och 8 § 2 mom. samt 16 och 23 §, 8 kap. 1 och 2 §, 11 kap. 8 § 1 mom. och 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom., 12 kap. 3 § 1 mom., 15 kap. 2 §, 16 kap. 1 § 1—3 mom. samt 3 och 4 §,

av dem 1 kap. 8 § 3 och 4 punkten och 11 kap. 15 § 2 mom. och 24 § 2 mom. sådana de lyder i lag 166/2014 samt 7 kap. 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 166/2014, samt

fogas till 1 kap. en ny 12 a §, till 7 kap. en ny 8 a § och till lagen ett nytt 16 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4, 8 och 12 §
(Som i RP)

12 a §

Ledning och verkställande ledning

Med **ledning** avses i denna lag ett värdepappersföretags styrelse och, om *värdepappersföretaget* har ett förvaltningsråd, förvaltningsrådet, verkställande direktören samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder *dess* verksamhet.

Med **verkställande ledning** avses i denna lag *värdepappersföretagets* verkställande direktör samt alla som är direkt underställda verkställande direktören och sköter företagets högsta ledningsuppgifter eller de facto leder *dess* verksamhet.

16 §
(Som i RP)

6 kap.

Ekonomiska verksamhetsförutsättningar för tillhandahållande av investeringstjänster samt tillsyn över den ekonomiska stabiliteten

2—4 §
(Som i RP)

7 kap.

Organisering av värdepappersföretags verksamhet

2, 8, 8 a, 16 och 23 §
(Som i RP)

8 kap.

Bokslut och revision

1 och 2 §
(Som i RP)

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

8, 15 och 24 §
(Som i RP)

12 kap.	16 kap.
Sekretess och kundkontroll	Skadestånds- och straffbestämmelser
3 § (Som i RP)	1, 3 och 4 § (Som i RP)
15 kap.	16 a kap.
Administrativa påföljder	Tillsynsbefogenheter
2 § (Som i RP)	1 och 2 § (Som i RP)
	<u>Ikraftträdande</u> (Som i RP)

18.

Lag

om ändring av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) 2 kap. 5 § 2 mom. 7 och 9 punkten, 6 § 4 mom. 2 och 4 punkten, 8 kap. 5 § 2 mom. 2 punkten, 14 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten och 23 kap. 3 § 1 mom., samt
fogas till 22 kap. 2 § ett nytt 3 mom., varvid nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., (*utesl.*)
 som följer:

2 kap.	14 kap.
Definitioner	Auktorisation att verka som förvaringsinstitut
5 och 6 § (Som i RP)	1 § (Som i RP)
8 kap.	22 kap.
Riskhantering	Påföljder och överklagande
5 § (Som i RP)	2 § (Som i RP)

6 a §
(Utesl.)

Ikraftträdande
(Som i RP)

23 kap.

Övergångsbestämmelser

3 §
(Som i RP)

Helsingfors den 3 juni 2014

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Mauri Pekkarinen /cent
vordf. Marjo Matikainen-Kallström /saml
medl. Lars Erik Gästgivers /sv
Teuvo Hakkarainen /saf
Harri Jaskari /saml
Antti Kaikkonen /cent
Johanna Karimäki /gröna

Pia Kauma /saml
Miapetra Kumpula-Natri /sd
Jukka Kärnä /sd
Eero Lehti /saml
Jari Myllykoski /vänst
Sirpa Paatero /sd
Kaj Turunen /saf.

Sekreterare var

utskottsråd Tuula Kulovesi.